

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/140/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116224917
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116224917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členiek senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, Trnava, dieťa rodičov - matka: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Y., otec: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, E. J. K., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 16P/108/2016-67 zo dňa 08.júna 2017 v časti výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého a zaostalého výživného , takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletého J. E., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 09.11.2016, výrokom II. rozhodol, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja jeho rodičia, výrokom III. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého J. sumou 110,-- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 09.11.2016. Výrokom IV. zameškané výživné vo výške 210,-- Eur do 08.06.2017 povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 20,-- Eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, výrokom V. rozhodol, že styk otca s maloletým neupravuje, nakoľko výrokom VI. rozhodol o náhrade trov konania, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že v súlade s uvedenými ustanoveniami maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky. Výživné súd určil primerane možnostiam a schopnostiam otca a potrebám maloletého. Matka dosahuje zárobok asi 550 eur mesačne a súd vychádzal z tohto dosahovaného príjmu, keď u predchádzajúceho zamestnávateľa ukončila dobrovoľne pracovný pomer, jej príjem sa však týmto zásadným a výrazným spôsobom neznižil. Na strane matky je potrebné prihliadnuť aj na osobnú starostlivosť o maloletého, avšak na túto je potrebné tiež prihliadnuť čiastočne aj na strane otca, keď nebolo medzi rodičmi sporné, že otec sa s maloletým stretáva /býva u neho aj po niekoľko dní/, teda v tomto čase pokrýva jeho náklady, predložil doklady o zakúpení oblečenia, hračiek, ktoré matka nesporevala a nenamietala, kupuje mu výživové doplnky. Otec má príjem 1051 eur mesačne. Matka má vyživovaciu povinnosť voči 18-ročnej O., na ktorú poberá výživné 180 eur mesačne, s deťmi žije sama, a teda pokrýva náklady na domácnosť výlučne sama. Otec má vyživovaciu povinnosť voči 8-ročnej I. v sume 150 eur mesačne, žije so starou matkou, a teda nepokrýva sám náklady na domácnosť. Maloletý nemá zásadne zvýšené výdavky so zdravotným stavom /okrem výživových doplnkov, ktoré sčasti hradí aj otec/ či športovými alebo inými aktivitami. Výška obvyklého výživného je 20-25% príjmu povinnej osoby. V danom prípade je potrebné zohľadniť ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca vo výške 150

eur a po odrátaní tohto výživného sa potom javí určené výživné ako primerané potrebám maloletého / ktorý zásadne nemá zvýšené výdavky/ a možnostiam a schopnostiam otca, ktorý takisto čiastočne zabezpečuje starostlivosť o maloletého počas doby pobytu u neho /čo matka ani nepoprela/. Matka teda nezabezpečuje výlučne sama alebo vo výraznejšom rozsahu osobnú starostlivosť o maloletého, avšak sama zabezpečuje náklady na domácnosť.

2. Výživné súd určil i s prihliadnutím na vek maloletého, tento navštevuje predškolské zariadenie, a teda je objektívny predpoklad zvyšovania výživného v budúcnosti v súvislosti s rastom jeho nákladov, nástupom do školy a podobne. Určené výživné je primerané jeho odôvodneným potrebám a súd má za to, že otec je schopný v tejto výške si vyživovaciu povinnosť plniť. Na ťarchu matky súd nezohľadňoval zmenu zamestnania, nakoľko tým nedošlo k výraznému poklesu príjmu a dôvody zmeny zamestnania pri starostlivosti o maloleté dieťa /viaczmennosť prevádzky/ súd akceptuje. Na druhej strane matkou požadované výživné s prihliadnutím na uvedené okolnosti súd považuje za neprimerané aj dôvodov predpokladu zvyšovania výživného do budúcnosti a s prihliadnutím na vek maloletého.

3. Z uvedených dôvodov súd výživné súd určil od podania návrhu, kedy boli splnené podmienky na jeho určenie, nakoľko rodičia v tom čase spolu nežili. Otec platí na výživu maloletého 80 eur mesačne, teda zameškané výživné po odrátaní plateného výživného od podania návrhu do rozhodnutia vo veci povolil súd otcovi splácať. Styk otca s maloletým súd neupravoval.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 52 C. s. p., v zmysle ktorého Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti tomu rozsudku v časti výživného podal odvolanie otec s tým, že nesúhlasí so sumou 110,-- Eur mesačne, nakoľko toto výživné považuje za neprimerane vysoké. Podľa jeho názoru výška výživného 20 % - 25 % z príjmu povinnej osoby musí byť primeraná k veku dieťaťa. Maloletý J. má štyri roky, navštevuje materskú škôlku, jeho náklady do budúca budú rásť, či už pri nástupe na základnú školu, na prvý stupeň, potom na druhý stupeň, na strednú školu, prípadne i vysokú školu. Ak sa počas tejto doby má vychádzať zo sumy 20 % - 25% z príjmu musí sa predsa brať do úvahy i vek dieťaťa. Je názoru, že pri určovaní výživného by sa malo zohľadniť i to, ktorý z rodičov sa ako podieľa na starostlivosti o dieťa. Počas posledných mesiacov maloletý trávi u neho minimálne polovicu z mesiaca. Vodi ho do škôlky, osobne sa o neho stará, varí, perie, nakupuje oblečenie, chodí s ním na výlety. Keď zistil, že je u neho rád, zvažovali zverenie do striedavej starostlivosti, ktorú prakticky vykonáva, nechcel však z rešpektu voči matke maloletého prikrčiť k takémuto riešeniu a je rád, že mu neobmedzene umožňuje styk s maloletým. Preto súhlasí, aby maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a on sa bude s ním neobmedzene stretávať. Keďže poskytuje synovi obdobne ako matka osobnú starostlivosť a to určite polovicu mesiaca, podieľa sa na jeho výchove v rovnakej miere ako matka dieťaťa preto suma výživného 110,-- Eur sa mu javí byť vysokou. Naďalej chce pokračovať v širokom styku s maloletým, ktorý u neho trávi polovicu mesiaca, preto navrhuje, aby súd výživné ustálil vo výške 80,-- Eur mesačne, ktorú sumu matke aj prispieva. V konečnom dôsledku, ak by došlo k zmene pomerov a maloletý by už nechcel byť u neho tak dlhú dobu, matka má vždy možnosť požiadať o zvýšenie výživného.

6. Matka a procesný opatrovník odvolanie nepodali.

7. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že s odvolaním nesúhlasí, otec naďalej nerešpektuje rozhodnutie súdu a mesačne jej posielal 80,-- Eur. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého ustálil výšku príjmu oboch rodičov, ich majetkové pomery, možnosti a schopnosti a prihliadol tiež na oprávnené potreby maloletého. Jej príjem predstavuje 550,- Eur netto mesačne, pričom príjem otca je vo výške 1.050,-- Eur netto. Obvyklá výška výživného pre maloleté dieťa 20 % - 25 % z príjmu povinného rodiča. Súd v tomto prípade rozhodoval a určil výživného v dolnej hranici takto určenej výšky výživného, pričom zohľadnil aj druhú vyživovaciu povinnosť otca k jeho dcére I., ako aj relatívne nízky vek maloletého, ako aj tú skutočnosť, že prevažnú časť osobnej starostlivosti o maloletého v mesiaci vykonáva ona ako matka. Napriek skutočnosti, že otec s maloletým trávi čas, prevažnú časť mesiaca zabezpečuje starostlivosť o maloletého ona. Rovnako mu zabezpečuje a v plnom rozsahu uhrádza náklady spojené s návštevou materskej školy, lekársku starostlivosť, otec sa na týchto nákladoch nad rámec výživného nepodieľa. Otcom navrhovaná výška výživného suma 80,-- Eur je nízka a nedostatočne by pokrývala oprávnené náklady maloletého. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Procesný opatrovník sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario, § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutom výroku o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o určení výživného a vo výroku o dlhu na zročnom výživnom prvým výrokom zveril maloletého do osobnej starostlivosti matka, druhým výrokom rozhodol, že s obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, tretím výrokom otcovi uložil povinnosť prispievať na výživné pre maloletého sumou 110,- eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 9.1.2017, štvrtým výrokom dlh na výživnom za obdobie od podania návrhu správne 9.11.2016 do 8.6.2017 pre maloletého vo výške 210,- eur otcovi povolil splácať k rukám matky popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 20 eur pod stratou výhody splátok t.j. až do úplného vyrovnania dlhu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia piatym rozhodol, že styk otca s maloletým neupravuje a posledným výrokom 6 o náhrade trov konania rozhodol tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Odvolaním otca bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý vo výroku o určení výživného (tretí výrok) a vo výroku o dlhu na zročnom výživnom (štvrtý výrok). Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného v rozsahu 110 eur mesačne určenom súdom prvej inštancie a v nadväznosti nato na určenie dlhu na výživnom za rozhodné obdobie vo výške 201 eur, keď odvolacie dôvody otca smerovali proti výške výživného pre maloletého určeného súdom prvej inštancie.

12. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

13. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého vo výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie.

14. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 3). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

17. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

18. Po posúdení súdom prvej inštancie stupňa zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletého s prihliadnutím na jeho odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvej inštancie zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov maloletého, ako i odôvodneným potrebám maloletého, zohľadniac i osobnú starostlivosť oboch rodičov o maloletého.

19. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči starším deťom.

20. Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá určenie výživného otca pre maloletého

sumou 110 eur mesačne. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči starším deťom. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné zamestnaného rodiča malo pohybovať v rozpätí 20 - 30 % jeho priemerného čistého mesačného príjmu (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), ktorému východisku pri rozhodovaní o výške výživného zodpovedá aj súdom prvej inštancie určené výživné.

21. Pokiaľ otec v odvolaní vyjadril nesúhlas s právnym názorom súdu prvej inštancie, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 - 30 % jeho čistého príjmu, je jeho odvolacia námietka nenáležitá. Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 6.9.2017, č. k. 24Co/385/2016-167 zo dňa 15.2.2017, č. k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, č. k. 25CoP/17/2016-52 z 28.9.2016, č. k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 5.4.2017, č. k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.9.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.5.2014, č. k. 11CoP/10/2016-101 zo dňa 16.3.2016, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.1.2016.

22. Otec ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil pri rozhodovaní jeho starostlivosť o maloletého, keď máva u seba počas viac dní v mesiaci a ide v podstate o striedavú starostlivosť. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že otec proti výroku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky odvolanie nepodal a v tomto výroku, ako aj vo výroku II. rozsudok nadobudol právoplatnosť. Je potom na rodičoch, ako sa dohodnú na styku otca s maloletým, ktorý podľa ich dohody môže trvať aj viacej dní v mesiaci, nakoľko súd styk otca s maloletým, vzhľadom na prednesy rodičov neupravil. Zakaždým však ide o styk otca s maloletým, ktorý je právoplatne zverený do starostlivosti matky a takejto úprave musí zodpovedať aj určenie výživného.

23. Práve i z tohto dôvodu odvolací súd na základe preskúmania napadnutého výroku rozsudku o určení výživného nezistil okolnosti, pre ktoré by malo byť vyhovené odvolaniu otca v časti požiadavky o určenie sumy nižšieho výživného. Otec má stabilný a pomerne nadštandardný príjem, vykonaným dokazovaním, ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, bolo rozhodne preukázané, že na strane otca ako povinnej osoby vo vzťahu k maloletému, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli potreby maloletého výživným z jeho strany i zo strany matky pokryté, berúc do úvahy i vyššiu mieru osobnej starostlivosti matky o maloletého. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletých detí, ktorí sú v plnej miere odkázaní výživou na svojich rodičov, keďže nie sú schopné samy sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň detí je odrazom životnej úrovne ich rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť na maloletého správne. Výživné v sume 110,-- eur mesačne je vzhľadom na vek maloletého, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že osobné, majetkové a zárodkové pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie určenej sume 110,-- eur mesačne ako výživné na maloletého. Odvolací súd považuje výživné v sume 110,-- eur od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie potrieb maloletého a jeho záujmov.

24. Dlh na výživnom, tak ako o ňom rozhodol súd prvej inštancie osobitne odvolacími dôvodmi, ako ani závislý výrok o náhrade trov konania napadnutý nebol.

25. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi

konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na výživnom vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

27. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 Civilného mimosporového poriadku.

28. Záverom odvolací súd upozorňuje na zrejmu chybu vo výroku 4, keď súd prvej inštancie namiesto správneho dátumu počiatku povinnosti otca platiť výživné uviedol deň podania návrhu 9.11.2017 namiesto správneho dátumu 9.11.2016, preto pochybenie je potrebné napraviť vydaním opravného uznesenia.

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).
- d)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).